

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงจุดดีของนโยบายการนำร่องรัฐบาล และเอกชนดำเนินการ รวมทั้งรูปแบบนโยบายนำร่องฮ่องกงเพื่อเป็นแนวทางในการปรับใช้ของประเทศไทย

วิธีการศึกษา ใช้เก็บข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยอาศัยแนวการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า จุดดีของนโยบายการนำร่องที่รัฐและเอกชนดำเนินการ หากรัฐไม่คำนึงถึงรายได้ที่เคยได้รับต่อปีแล้ว สองหน่วยงานมีข้อดีที่น่าสนใจในรูปแบบของความปลอดภัยเป็นของรัฐที่ยึดถือความสะดวกรวดเร็วคล่องตัวเป็นระบบของเอกชนที่ดำเนินการเช่นเดียวกัน รูปแบบนโยบายนำร่องฮ่องกงประสบผลสำเร็จให้การยอมรับทั่วโลก โดยการควบคุมของรัฐที่เข้มแข็งเด็ดขาดอย่างใกล้ชิด ผู้ปฏิบัติเป็นบริษัทเอกชนที่ให้บริการนำร่องเพียงบริษัทเดียว คอยฝึกฝนให้ความรู้แก่ผู้นำร่อง ตลอดจนเสนอแนะขอความเห็นจากผู้บริหารควบคุม คือรัฐ ผู้นำร่องเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้เรียกว่า *berthing guidelines* เป็นระเบียบปฏิบัติประจำ ซึ่งระเบียบนี้สามารถควบคุมเรือที่เข้ามาในบริเวณเขตบังคับใช้นำร่องทุกลำ ต้องปฏิบัติตามลมุดคู่มือนี้ทุกประการ ผลพลอยได้จากการศึกษาคือ อุปสรรคในการดำเนินกิจการนำร่อง ส่วนประกอบนโยบายที่ดี คือ ตอบสนอง ลดความขัดแย้ง ประสิทธิภาพในการควบคุม ไม่ปลอดภัยในการเปิดเสรี เอกชนดำเนินการจะละเลยความปลอดภัย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย คือ เปลี่ยนแปลงการให้บริการให้ความรู้ต่อผู้นำร่องอย่างต่อเนื่องสนับสนุนงบประมาณในด้านอุปกรณ์ การให้เอกชนดำเนินการนำร่องควรนำรูปแบบนำร่องฮ่องกงมาใช้ ควบคุมใกล้ชิด ตรากฎหมายเอื้ออำนวยในการปฏิบัติและคุ้มครองไม่เกิดการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน